

DOSŁUCHAĆ (2) *vb pf*

o oraz a jasne.

inf dosłuchać (1). \diamond *con praet 3 sg m* by był dosłuchął (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Dokończyć słuchania; wysłuchać do końca czyjejs wypowiedzi [czego] (1) : lepiej iey [cudnej pani] podobno nie vkázowác/ á dośluchác tego/ czo p. Myfzkowfki o Dworzáninie powiedziec iefzcze ma GórnDworz V5v.

a. *Dokończyć uczestnictwa we mszy [czego] (1) :*

Zwrot:»mszej dosłuchać« (1): że też Krol on Święty Władysław/ [...] niechćiał ná fuki Witułá brátá fwego/ bitwy pierwey począć/ áležby był Mfzey poczętey w námiećie dośluchał OrzRozm M3v.

Formacje pochodne cf SŁUCHAĆ.

BC